

भूपृष्ठेभुवउपरि पोथयामासआस्फालयत् इन्द्रध्वजोवज्रम् यद्वा इन्द्रध्वजो गौडेषुप्रसिद्धः कस्मिंश्चिदुत्सवेमहान्स्तंभो ध्वजपताकाद्यलंकृतः पुरुषा
कृतिः उच्छ्रीयते स यथापतति तद्वदपतदिति ॥ २३ ॥ २४ ॥ अर्द्धितः पीडितः उर्व्युपस्थे भूतले ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ बलंगंतौ नृत्यादिकुर्वंतौ ॥ २९

भूपृष्ठेपोथयामासतरसाक्षीणजीवितम् ॥ विस्रस्ताकल्पकेशस्रक् इन्द्रध्वजइवापतत् ॥ २३ ॥ तथैवमुष्टिकः
पूर्वस्वमुष्ट्याभिहतेन वै ॥ बलभद्रेण बलिना तलेनाभिहतो भृशम् ॥ २४ ॥ प्रवेपितः सरुधिरमुद्धमन्मुखतोऽर्दि
तः ॥ व्यसुः पपातो व्युपस्थे वाताहत इवांघ्रिपः ॥ २५ ॥ ततः कूटमनुप्रासं रामः प्रहरतां वरः ॥ अवधील्लीलया
राजन्सावज्ञं वाममुष्टिना ॥ २६ ॥ तर्ह्येव हि शलः कृष्णपदापहतशीर्षकः ॥ द्विधा विदीर्णस्तोशलक उभावपि
निपेततुः ॥ २७ ॥ चाणूरे मुष्टिके कूटेशले तोशलके हते ॥ शेषाः प्रदुद्रुवुर्मल्लाः सर्वे प्राणपरीप्सवः ॥ २८ ॥ गो
पान्वयस्यानाकृष्यतैः संसृज्य विजहत् ॥ बाधमानेषु तूर्येषु बलंगंतौ धृतनूपुरौ ॥ २९ ॥ जनाः प्रजहृषुः सर्वे
कर्मणारामकृष्णयोः ॥ क्रतेकं संविप्रमुख्याः साधवः साधुसाध्विति ॥ ३० ॥ हतेषु मल्लवर्गेषु विद्रुतेषु च भोजरा
ट् ॥ न्यवारयत्स्वतूर्याणि वाक्यं चेदमुवाच ह ॥ ३१ ॥ निःसारयत् दुर्वृत्तौ वसुदेवात्मजौ पुरात् ॥ धनं हरत गो
पानां नंदं बध्नीत दुर्मतिम् ॥ ३२ ॥ वसुदेवस्तु दुर्मथाहन्यतामाश्वसत्तमः ॥ उग्रसेनः पिता चापि सानुगः पर
पक्षगः ॥ ३३ ॥ एवं विकथ्यमाने वैकंसे प्रकुपितोऽव्ययः ॥ लघिम्नोत्पत्त्यतरसामंच मुत्तुंगमारुहत् ॥ ३४ ॥ त
माविशंतमालोक्य मृत्युमात्मन आसनात् ॥ मनस्वी सहसोत्थाय जगृहे सोऽसि चर्मणी ॥ ३५ ॥ तं खड्गपाणिं
विचरंतमाशुश्येनं यथा दक्षिणसव्यमंबरे ॥ समग्रहीदुर्विषहो ग्रते जायथोरगं ताक्ष्य सुतः प्रसह्य ॥ ३६ ॥ प्र
गृह्य केशेषु चलत्किरीटं निपात्य रंगोपरितुंगमंचात् ॥ तस्योपरिष्ठात्स्वयमञ्जनाभः पपात विश्वाश्रय आत्म
तंत्रः ॥ ३७ ॥

साधुसाधु इति वदंतः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अव्ययः अश्रमः लघिम्ना लाघवेन ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ दुर्विषहमविषह्यमुग्रं ते जो
यस्य सः श्रीकृष्णः ॥ ३६ ॥ गरिष्ठत्वाय विश्वाश्रयत्वमुक्तम् तत्र हेतुः अञ्जनाभः कुतः तस्योपर्येव पपात यतः आत्मतंत्रः स्वतंत्रः ॥ ३७ ॥